

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: **M. Z.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2021, č. j. X, o invalidním důchodu
takto:

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 6. 2021, č. j. X, **se pro vady řízení zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 682 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 6. 2021, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2021, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 26. 3. 2021, č. j. X, byl žalobci od 22. 4. 2021 odňat invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 3. 3. 2021 již žalobce nebyl invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žaluje ČSSZ za ignorování lékařských zpráv a žádal o přiznání plného invalidního důchodu včetně odškodnění za způsobené utrpení a zničený život. K podání připojil rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2021, č. j. X.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení s tím, že na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti žalobcův zdravotní stav nedosahuje a dodala, že jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je shodně s Okresní správou sociálního zabezpečení Děčín zvolena poúrazová senzomotorická léze nervu medianu vpravo, kde porucha cití dominuje nad motorickým zánikem. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhl provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. V závěru uvedla, že i nadále trvá na svém rozhodnutí.

Další podání žalobce

4. Žalobce k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2022 uvedl, že nechápe, jak mohl mít již od dětství psychickou poruchu, když patientský ombudsman mu přiznal pracovní úrazy. Dále požadoval vysvětlení, proč byla ignorována zpráva od MUDr. O. R. Žalobce žádal o výslech O. K., který byl přítomen i při pracovním úrazu. Pokud nebude žalobci vyhověno, žádá o odeslání jeho stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva, jelikož nenašel zastání ani u veřejných ochránců práv.

Ústní jednání

5. Žalobce při ústním jednání konaném dne 11. 7. 2022 poukázal na skutečnost, že již v roce 2012 na základě užívání léků předepsaných lékařem se u něj projevíly deprese a léčba musela být změněna. Následně po užívání léku Lyrika nemohl spát. Trval na tom, že se jeho zdravotní stav nezlepšil. Poukázal na svou nelehkou rodinnou a ekonomickou situaci. Dále uvedl, že úraz, který se mu stal v roce 2011, měl být posouzen jako pracovní, což se však nestalo v důsledku nesprávného postupu jeho tehdejšího lékaře. Sdělil, že v roce 2019 mu bylo řečeno lékařem zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra, že jeho zdravotní stav odpovídá 3. stupni invalidity. Dále konstatoval, že úřady však jeho situaci neřeší a za selhání orgánů veřejné moci se mu již omluvilo Ministerstvo zdravotnictví. Závěrem uvedl, že trpí pronásledováním, je vydírán a jsou na něm páčány trestné činy. K provedení dokazování žalobce uvedl, že MUDr. R. mu ústně sdělil, že jeho zdravotní stav odpovídá diagnóze F62.0, avšak tuto skutečnost neuvedl do lékařské zprávy, proto se touto skutečností nezabývala ani posudková komise ve svém posudku. Žalobce následně poukázal na to, že již nemůže vykovávat svou profesi elektrikáře. Žalobce trval na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Opět zdůraznil, že bylo porušeno jeho právo na spravedlnost podle Evropské úmluvy, neboť nedošlo k výslechu svědka, jehož výslech navrhoval.
6. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu dne 11. 7. 2022 plně odkázala na písemné vyjádření.

7. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2022 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 12. 5. 2022.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 3. 6. 2021 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla ke stejnému závěru jako předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 3. 3. 2021 MUDr. D. L. Obě lékařky dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl C, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %, celkově činí 20 %.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška
č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 22. 6. 2021, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity I. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 3. 6. 2021, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 24. 2. 2022. Žalobce jednání komise nebyl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, spisové dokumentace námitkového řízení pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 22. 6. 2022 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
18. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl C, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to stav po řezném poranění pravé ruky v ebrietě s přerušením šlachy m. flexor carpi radialis a m. palmaris longus s revizí 30. 3. 2019, s lézí nervu medianus I. dx. bez závažných funkčních deficitů. Zjištěn funkčně lehký stupeň Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

mononeuropatie pravé ruky se senzitivním postižením středového nervu dominantní pravé ruky. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 10 %. Vzhledem k tomu, že se jedná o senzitivní postižení středového nervu dominantní pravé ruky, se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje procentní hodnocení o 10 %, celkově tedy činila dle komise míra poklesu pracovní schopnosti 20 %.

19. Vzhledem k tomu, že žalobce ve svém podání ze dne 9. 3. 2022 nesouhlasil s posudkem vypracovaným posudkovou komisí v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2022 a předložil novou lékařskou zprávu od lékaře z oboru psychiatrie, obrátil se soud s žádostí o vypracování posudku na Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Praha. Posudková komise se dne 12. 5. 2022 neztotožnila s výše uvedenými posudky a hodnotila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti právě s přihlédnutím k předložené lékařské zprávě od lékaře z oboru psychiatrie podle kapitoly V., položky 7b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde jsou definovány poruchy osobnosti se středně těžkým postižením, s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažným maladaptivním chováním a opakovanými situačními dekompenzacemi. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 35 %. Posudková komise dále konstatovala, že pokud by posuzovala míru poklesu pracovní schopnosti žalobce pro neurologická residua po úrazech, kde nejde o významnější omezení pohyblivosti či motoriky, nevznikla by invalidita ani v I. stupni.
20. Soud zhodnotil výše citované posudky posudkových komisí ze dne 24. 2. 2022 a 12. 5. 2022, které představují stěžejní důkazy v tomto soudním řízení. Lékaři posudkové komise ze dne 12. 5. 2022 posoudili odlišně zdravotní stav žalobce oproti předchozím posudkům a dospěli k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní v I. stupni, neboť míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %. Oproti předešlým posudkům ohledně dominujícího zdravotního postižení žalobce dospěli k závěru, že jím není zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl C, položce 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nýbrž zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b, tedy těžká smíšená porucha osobnosti. Tento posudek považoval soud za objektivnější a úplnější než posudek vypracovaný posudkovou komisí v Ústí nad Labem, neboť vycházel kromě dosavadní lékařské dokumentace i z lékařské zprávy lékaře z oboru psychiatrie. Soud považuje pouze za administrativní chybu posudku ze dne 12. 5. 2022 ohledně data vzniku invalidity, když je jako datum vzniku invalidity uveden den 11. 10. 2021. Posudková komise současně ve svém výroku uvedla, že byl žalobce invalidní v I. stupni k datu vydání napadeného rozhodnutí, což je 22. 6. 2021. Z obsahu lékařské zprávy z oboru psychiatrie, o kterou komise opírala své závěry, rovněž dle soudu vyplývá, že zdravotním postižením popsaným v předmětném lékařském posudku žalobce trpěl již v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z pohledu soudu je předmětný posudek úplný a přesvědčivý, když zohlednil i nově doložený lékařský nález.
21. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
22. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v rozsahu I. stupně invalidity.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

23. Soud dále uvádí, že nepřistoupil k výsledku svědka O. K., jehož výsledek navrhoval žalobce, neboť jeho výsledek s ohledem na výše uvedené skutečnosti shledal nadbytečným.
24. Pro úplnost soud pak podotýká, že soudy v rámci správního soudnictví jsou příslušné pouze k posuzování zákonnosti správních aktů vydaných správními orgány. Nepatří však do jejich věcné působnosti rozhodování o odškodnění za škodu vzniklou nesprávním úředním postupem správních orgánů. S žádostí o odškodnění tedy soud odkazuje žalobce na postup dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 682 Kč. Náhrada odpovídá paušální náhradě důvodně vynaložených nákladů řízení žalobce v řízení o žalobě za 2 úkony po 300 Kč, a to podání žaloby a účast u jednání soudu; dále z částky 82 Kč odpovídající cestovnému k jednání soudu dne 11. 7. 2022. V této souvislosti považuje soud za nutné poukázat na náleze Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, podle kterého „[z]ásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod naplňuje přiznání paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v § 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.“ Závěry Ústavního soudu lze bez dalšího vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náleží advokátovi náhrada účelně vynaložených hotových výdajů v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, nedohodli-li se advokát s klientem na jiné paušální částce. V posuzovaném případě učinil žalobce dva úkony (podání žaloby a účast u jednání soudu). Jak už bylo výše uvedeno, žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto se jedná o situaci, kdy by mu při zastoupení advokátem náležela paušální náhrada hotových výdajů. Z tohoto důvodu soud s přihlédnutím k citovanému nálezu Ústavního soudu přiznal žalobci právě částku ve výši 682 Kč, jež představuje paušální náhradu hotových výdajů náhradou cestovného. Náklady na další podání a úkony žalobce soud v dané věci nevyhodnotil jako účelně vynaložené náklady a proto za ně žalobci nepřiznal paušální náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. července 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce